

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **P.**, nar. X., bytom K., zast.: *JUDr. K.*, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie K., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát** so sídlom Kuzmányho č. 26, Žilina, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v priestupkovom konaní, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, zo dňa 25. januára 2011 č. k. 20S/124/2010-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, zo dňa 25. januára 2011 č. k. 20S/124/2010-46 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne náhradu trov konania vo výške 157,10 €.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. p.: KRP-KDI-SK-111/2010 zo dňa 23.07.2010 žalovaný ako odvolací orgán v priestupkovom konaní podľa § 58 ods. 1 a § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Liptovskom Mikuláši č. ORP-P-154/ODI-SK-2010 zo dňa 11.05.2010 s tým, že žalovaný ako vodič motorového vozidla zn. V. EČ: L.

1. dňa 15.03.2010 o 16.15 hod. nerešpektoval informatívnu zvislú dopravnú značku „IP 17a“ – parkovisko – parkovacie miesta s plateným státím a s vozidlom zastavil a stál na parkovisku – parkovacom mieste s plateným státím na ul. B. bez splnenia si povinnosti o povinnom platenom parkovacom státi – bez zakúpenia si parkovacieho lístka, zistené hliadkou Mestskej polície v Liptovskom Mikuláši počas vykonávania kontrolnej činnosti,

a. čím porušil povinnosť mu ustanovenú v § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 8/2010 Z.z.“) a uznáva sa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 372/1990 Zb.“),

2. dňa 17.03.2010 v čase o 11.30 hod. vykonával jazdu na tom istom osobnom motorovom vozidle po štátnej ceste I. triedy č. 18, ulici 1. mája v Liptovskom Mikuláši v smere jazdy Liptovský Mikuláš – Liptovský Hrádok, pričom počas jazdy neumožnil bezpečný a plynulý prejazd vozidlu Hasičského a záchranného zboru,

a. čím porušil ustanovenie § 40 ods. 8 zák. č. 8/2009 Z.z. a uznáva sa vinným zo spáchania priestupku proti plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j) zák. č. 372/1990 Zb.

za čo bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. uložená sankcia

- pokuta vo výške 200,- € a súbežne
- zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace

s uložením povinnosť nahradiť trovy priestupkového konania.

2. Pri svojom rozhodnutí žalovaný vychádzal zo skutkového stavu, že žalobca dňa 17.03.2010 v čase o 11.30 hod. vykonával jazdu na osobnom motorovom vozidle

zn. V., EČ L. po štátnej ceste I. triedy č. 18 na ulici 1. mája v Liptovskom Mikuláši v smere jazdy Liptovský Mikuláš – Liptovský Hrádok, pričom počas jazdy neumožnil bezpečný a plynulý prejazd vozidlu Hasičského a záchranného zboru. Priebeh uvedeného skutku je dostatočne preukázaný záznamom z priestupku zadokumentovanom na CD nosiči, z ktorého záznamu vyplýva, že žalobca ako účastník cestnej premávky v smere na Liptovský Hrádok pred svetelnou križovatkou situovanou na Rachmaninovom námestí v Liptovskom Mikuláši nereagoval na zvláštne výstražné znamenie vozidla s právom prednostnej jazdy idúceho za ním a tomuto vozidlu neumožnil bezpečný a plynulý prejazd.

3. V súvislosti s odvolaním sa žalobcu v priestupkovom konaní žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán na ústne pojednávanie na deň 11.05.2010 o 08.30 hod. žalobcu ako účastníka priestupkového konania riadne predvolal, avšak ten sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil.

4. Vo vzťahu k druhému skutku žalovaný zdôraznil, že vodič vozidla s právom prednostnej jazdy používal typické zvukové znamenie, ktoré bolo doplnené typickým výstražným svetlom, preto bolo potrebné ho považovať za vodiča vozidla, ktorý si plní špeciálne úlohy.

5. Žalovaný na základe uvedených skutočností dospel k zhodnému záveru s prvostupňovým správnym orgánom, že žalobca uvedeným konaním spáchal naplnil skutkové podstaty hore uvedených priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb. a súčasne porušil § 40 ods. 8 zákona č. 8 zák. č. 8/2009 Z.z., za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa 22 ods. 1 písm. j) zák. č. 372/1990 Zb.

6. Vo vzťahu k výške pokuty sa žalovaný stotožnil so závermi prvostupňového správneho orgánu, tzn. prihliadal na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia a na pohnútky.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 40 ods. 8 zák. č. 8/2009 Z.z. vodič iného vozidla je povinný vozidlu s právom prednostnej jazdy a vozidlu, ktoré sprevádza, umožniť bezpečný a plynulý prejazd, a ak je to potrebné, aj zastaviť vozidlo na takom mieste, aby im neprekážalo. Do skupiny vozidiel tvorenej vozidlami s právom prednostnej jazdy a vozidlami, ktoré sprevádzajú, sa vodič iného vozidla nesmie zaradiť.

7. Pri určovaní druhu a výmeru sankcie správny orgán prihliadol na závažnosť priestupku, spôsob jeho spáchania a mieru zavinenia. Bola posudzovaná osoba účastníka cestnej premávky, ktorý je držiteľom vodičského preukazu od roku 1997 s oprávnením na sk. B, AM, od roku 2004 na podskupinu BI. Za obdobie najmä posledných piatich rokov bola za priestupok v cestnej premávke viackrát postihnutý. Sociálne, majetkové príjmové pomery účastníka neboli posudzované z dôvodu, že tento sa na pojednávanie o priestupku, kde sa mohol a mal vyjadriť, bez akéhokoľvek ospravedlnenia nedostavil.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

8. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal žalobu z 14.09.2010 na Krajský súd v Žiline.

9. Krajský súd ako súd prvého stupňa po oboznámení sa so skutkovým dejom, ktorý je predmetom rozhodovania o priestupku špecifikovaným v 2. bode prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu vyslovil právny názor, že žalobca na situáciu vzniknutú pred svetelnou križovatkou reagoval primeraným spôsobom a splnil si povinnosť umožniť bezpečný a plynulý prejazd vozidlu s právom prednostnej jazdy. Na základe uvedeného záveru súd rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Liptovskom Mikuláši č. ORP-P-154/ODI-SK-2010 zo dňa 11.05.2010 zrušil pri aplikácii § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

10. Súčasne však krajský súd zdôraznil, že správne konanie pred 2. stupňovým správnym orgánom, ako i konanie pred súdom podľa § 247 a nasl. O.s.p. sa netýkalo skutku uvedeného pod bodom 1. v prvostupňovom správnom rozhodnutí. Tento skutok je zrušujúcim rozsudkom krajského súdu nedotknutý a v novom rozhodnutí správny orgán opíše tento skutok zhodne so zrušeným prvostupňovým rozhodnutím.

11. Krajský súd vychádzal zo skutkového stavu, podľa ktorého žalobca v inkriminovanom skutku síce najskôr zostal niekoľko sekúnd stáť aj po príchode vozidla Hasičského a záchranného zboru, ktoré sa zaradilo za neho v jeho jazdnom pruhu, avšak uvedená reakcia žalobcu je pochopiteľná vzhľadom na tú skutočnosť, že na svetelnom zariadení na križovatke, pred ktorou stál, bolo znamenie Stoj. S poukazom na § 3 ods. 2 písm. b), § 20 ods. 3 a § 25 ods. 1 písm. d) citovaného zákona krajský súd vyslovil, že v tom okamihu bol žalobca zaťažený viacerými povinnosťami súčasne:

- poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravného zariadenia (semaforu),
- zákaz zastavenia a stáť na križovatke a
- neohrozenie bezpečnosti alebo plynulosti cestnej premávky.

12. Po vyhodnotení tejto situácie žalobcom (toto vyhodnotenie bolo časovo veľmi krátke; vid' CD nosič z dopravnej situácie) vodič umožnil vozidlu s právom prednostnej jazdy vojsť do križovatky a teda podľa krajského súdu splnil si svoju povinnosť v zmysle § 40 ods. 8 zák. č. 8/2009 Z.z. v plnom rozsahu.

13. Ďalej krajský súd vyhodnotil ďalšie námietky žalobcu, že vozidlo si počas prejazdu križovatkou neplnilo špeciálne úlohy a že nepoužilo krajnicu a prechádzalo križovatkou stredom, ako nedôvodné.

III.

Odvolanie žalovaného; stanoviská

A)

14. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 16.02.2010 (č. 1. 64) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný nesúhlasil s tým, že krajský súd posúdil iba konanie žalobcu

v situácii vzniknutej priamo, v tesnej blízkosti pred svetelnou križovatkou a v križovatke (podľa krajského súdu bolo pochopiteľná niekoľko sekúnd omeškaná reakcia žalobcu, lebo musel reagovať na tú skutočnosť, že na svetelnom zariadení na križovatke bolo znamenie Stoj), a následne uviedol, že žalobca na situáciu vzniknutú pred svetelnou križovatkou reagoval primeraným spôsobom.

15. Naopak žalovaný zastáva názor, že žalobca počas jazdy vozidla HaZZ pred zastavením v križovatke mal možnosť tomuto vozidlu umožniť bezpečný a plynulý prejazd a aj zastaviť svoje vozidlo na takom mieste, aby mu neprekážal a to ešte pred križovatkou a pred zaradením sa vozidla HaZZ za žalobcu, ktoré stálo v jazdnom pruhu ako prvé.

16. Záverom žalovaný požadoval zmenu rozsudku krajského súdu tak, že sa žaloba zamietá.

B)

17. Z vyjadrenia žalobcu prostredníctvom jeho právnej zástupkyne zo dňa 10.03.2011 (č. l. 68) vyplýva, že s tvrdeniami žalovaného sa žalobca nestotožňuje.

18. Skutočnosť, či žalobca mohol, prípadne či umožnil plynulý prejazd vozidlu HaZZ ešte pred križovatkou, neboli predmetom skúmania ani dôvodom na uloženie sankcií žalobcovi podľa napadnutých rozhodnutí.

19. Oproti argumentácii žalovaného naopak žalobca upozorňuje, že v odôvodnení oboch vyššie uvedených rozhodnutí sa špecifikuje, že k porušeniu predpisov o cestnej premávke došlo práve v mieste križovatky.

20. Skutočnosť, že žalovaný vo výroku rozhodnutia nešpecifikoval konkrétne miesto spáchania priestupku, nemá žiaden význam na to, kde malo dôjsť k spáchaniu priestupku. Navyše podľa žalobcu tvrdenie žalovaného, že k spáchaniu priestupku došlo ešte pred križovatkou, resp. že žalobca mal umožniť bezpečný a plynulý prejazd vozidlu HaZZ, je novým tvrdením, ktoré nebolo prejednávané ani v konaní o priestupku ani predmetom konania na krajskom súde. Z toho dôvodu nie je možné v rámci odvolacieho konania na túto skutočnosť prihliadať. Navyše však žalobca dodal, že od počiatku tvrdí,

že prítomnosť vozidla HaZZ zaregistroval až stojac na križovatke a nie v čase jazdy pred križovatkou.

21. Ďalej žalobca v svojom vyjadrení k odvolaniu upozornil na to, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal námietkou žalobcu o tom, že vozidlo HaZZ nemalo status vozidla s právom prednostnej jazdy, nakoľko išlo iba o preventívnu akciu. Ďalej žalobca takto formulovanú námietku prostredníctvom svojho vyjadrenia k odvolaniu rozvíjal na str. 3 až 5. Súčasne vyslovil názor, že vytváranie simulovaných situácií, ktoré by bez aktívneho pôsobenia príslušníkov polície a HaZZ inak nevznikli, a následné a ukladanie sankcií nie je činnosťou, ktorú by bolo možné vyvodit' zo znenia ustanovenia „plnenie úloh v oblasti preventívno-výchovného pôsobenia“, a že je potrebné uvedené ustanovenie vykladať zužujúco.

22. Záverom žalobca požadoval ako vecne správny potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu s priznaním náhrady trov konania v sume 157,10 €.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu v pomere hlasov 2:1 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

24. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania

rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či skutok žalobcu na predmetnej križovatke v čase prejazdu vozidla s právom prednostnej jazdy naplnilo zákonnú požiadavku (§ 40) na umožnenie bezpečného a plynulého prejazdu uvedeného vozidla. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

Podľa § 40 ods. 8 zák. č. 8/2009 Z.z. vodič iného vozidla je povinný vozidlu s právom prednostnej jazdy a vozidlu, ktoré sprevádza, umožniť bezpečný a plynulý prejazd, a ak je to potrebné, aj zastaviť vozidlo na takom mieste, aby im neprekážalo. Do skupiny vozidiel tvorenej vozidlami s právom prednostnej jazdy a vozidlami, ktoré sprevádzajú, sa vodič iného vozidla nesmie zaraďovať.

25. Predovšetkým musí Najvyšší súd zdôrazniť, že po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

26. Z hore uvedeného ustanovenia § 40 zák. č. 8/2009 Z.z. vyplýva zákonom predpokladaný spôsob správania (objektívna stránka porušenej povinnosti) vodiča v prípade, ak sa dostane do kontaktu s vozidlami s právom prednostnej jazdy. Povinnosťou žalobcu bolo v danej situácii na križovatke umožniť bezpečný a plynulý prejazd, a ak si to situácia v danom okamihu vyžadovala, aj zastaviť vozidlo na takom mieste, aby im neprekážalo. Iné správanie žalobcu by viedlo k porušeniu tejto povinnosti, čo aj žalovaný vyslovil.

27. Pokiaľ žalovaný dospel k tomuto záveru, potom nevenoval dostatočne, ako konštatoval krajský súd, pozornosť vyhodnoteniu zisteného skutkového stavu a konkrétnej dopravnej situácii žalobcu. Z priloženého videozáznamu prejazdu vozidla Hasičského a záchranného zboru cez svetelnú križovatku situovanú na Rachmaninovom námestí v Liptovskom Mikuláši, je síce vidieť, že žalobca, ktorého vozidlo sa nachádzalo v strednom jazdnom pruhu, nereagoval okamžite na zvláštne výstražné znamenie vozidla s právom prednostnej jazdy idúceho za ním. Avšak toto chvíľkové nereagovanie je celkom logické vo vzťahu k povinnosti vodiča umožniť vozidlu Hasičského a záchranného zboru bezpečný prejazd križovatkou.

28. Podľa Najvyššieho súdu pri výklade ustanovenia § 40 ods. 8 zák. č. 8/2009 Z.z. je nutné prihliadať na osobitosti skutkového stavu a vychádzať z konkrétnej dopravnej situácie. Z priloženého videozáznamu jednoznačne vyplýva, že pred žalobcom, ktorému vjazdu do križovatky bránil svetelný signál „Stoj“, do križovatky zľava vchádzalo osobné motorové vozidlo, nachádzal sa tesne pred prechodom pre chodcov, vedľa neho stáli v ľavom ako aj v pravom jazdnom pruhu dve vozidlá, ktoré mu neumožňovali, aby sa zaradil do týchto jazdných pruhov a vytvoril tým priestor vozidlu Hasičského a záchranného zboru bezpečný prejazd križovatkou na plynulý prejazd križovatkou.

29. Takáto dopravná situácia nie je bežná, vodič sa s ňou na pozemných komunikáciách stretáva celkom výnimočne, nie je na ňu osobitne pripravovaný a za tohto stavu ju musí riešiť vo veľmi krátkom reakčnom čase s pocitom zodpovednosti, aby manévrom s vozidlom pre iných účastníkov cestnej premávky nezapríčinil dopravnú nehodu, ktorá by definitívne znemožnila, resp. oddialila prejazd vozidla s právom prednostnej jazdy.

30. V súvislosti s uvedeným je nutné zdôrazniť, že vnútorný myšlienkový pochod každého vodiča pri riešení uvedenej výnimočnej dopravnej situácie nie je a ani nemôže byť vzhľadom na odlišné charakteristiky jednotlivcov rovnaký a objektívne musí vykazovať určité odchýlky. Významnú úlohu v tomto rozhodovacom procese zohráva stres vodiča, aby svojim unáhleným alebo nepredvídaným konaním neohrozil chodcov alebo iných vodičov.

31. Vzhľadom na uvedený skutkový stav sa Najvyšší súd stotožnil so záverom krajského súdu, že žalobca v inkriminovanom skutku síce najskôr niekoľko sekúnd stál

aj po príchode vozidla Hasičského a záchranného zboru so zapnutou výstražnou signalizáciou, avšak uvedená reakcia žalobcu je logicky očakávaná a pochopiteľná vzhľadom na tú skutočnosť, že v danom okamihu musel vyhodnotiť a adekvátne zareagovať na kombináciu viacerých povinností (zákonných príkazov na určité správanie):

- rešpektovať pokyn vyplývajúci z dopravného zariadenia (semaforu) na križovatke,
- vyhodnotiť zákaz zastavenia a stáť na križovatke a
- zvážiť neohrozenie bezpečnosti alebo plynulosti cestnej premávky.

32. Súčasne Najvyšší súd k ďalšej argumentácii žalovaného, že žalobca mal ešte pred križovatkou a pred zaradením sa vozidla Hasičského a záchranného zboru za žalobcu, ktoré stálo v jazdnom pruhu ako prvé, vykonať všetko potrebné, aby mu neprekážal, uvádza, že ide o novú argumentáciu, ktorú žalovaný a ani prvostupňový správny orgán v rozhodnutí neuviedol, čo objektívne bráni vykonaniu prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto sa s ňou nemôže v odvolacom konaní zaoberať.

33. V prípade zvyšnej argumentácie žalobcu, tzn. že vozidlo s prednostným právom jazdy si počas prejazdu križovatkou neplnilo špeciálne úlohy a že nepoužilo krajnicu a prechádzalo križovatkou stredom, sa Najvyšší súd stotožnil s argumentáciou krajského súdu (viď bod 13. odôvodnenia), ktorý ich vyhodnotil ako nedôvodné.

34. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie odporcu má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle § 22 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. Súčasne však musí Najvyšší súd podčiarknuť v súlade so záverom krajského súdu (bližšie bod 10 odôvodnenia), že súdny prieskum podľa § 247 a nasl. O.s.p. ako aj jeho závery vyslovené pri zrušení napadnutého rozhodnutia správneho orgánu sa nedotkli skutkovej podstaty priestupku žalobcu uvedeného pod bodom I. v prvostupňovom správnom rozhodnutí. Táto časť priestupku je zrušujúcim rozsudkom krajského súdu nedotknutá a preto v novom konaní o veci správny orgán sa s ňou nebude zaoberať; opačný prístup by znamenal porušenie zákazu „*res iudicata*“ podľa § 30 ods. 1

písm. i) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), tzn. veci raz rozhodnutej v správnom konaní.

35. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

36. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovyčíslenie v 3 - dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právna zástupkyňa žalobcu listom z 10.03.2011 (č.l. 72) v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslila a Najvyšší súd uznal :
 - 1.1. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde
 - 1.1.1. písomné podanie (11) 1 úkon práv. pomoci 123,50 €
 - 1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,41 €
 2. z náhrady 20 % DPH

tzn. v celkovej sume : **157,10 €**

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov.

38. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava priestupkového konania je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 13. decembra 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová